

[Elgaard.]

Forslagene om forlængelse af lovene om boliganvisning og om støtte til byggeriet har venstre intet at indvende imod. Til leje-loven ønsker det konservative folkeparti og venstre til anden behandling at stille nogle meget begrænsede og meget beskedne ændringsforslag, og jeg vil meget alvorligt henstille, at den højtærede minister og hans parti ser på disse beskedne ændringer med velvilje for dog derigennem at give udtryk for, at ikke alt på dette område skal blive ved det gamle, fordi det er skrupforkert.

Thestrup: Det er med den største beklagelse, mit parti må erkende, at det ikke er lykkedes at få et forlig vedrørende husleje-loven. Da loven for godt et års tid siden blev forlænget, håbede vi, at man i det til udarbejdelse af en normalkontrakt nedsatte udvalg, hvori såvel lejere som udlejere var repræsenteret, skulle være kommet til et resultat, der kunne have lettet forhandlingerne om selve husleje-loven. Der blev imidlertid ikke enighed i normalkontrakt-udvalget. Alligevel regnede vi med, at det ville være muligt i huslejeudvalget at nå et resultat.

Når dette ikke er lykkedes, skyldes det jo spørgsmålet om lejeforhøjelse for de ejendomme, der er taget i brug før 1. september 1939, og for hvilke der siden den tid har været huslejestop. Grunden til, at der ikke er blevet enighed, er alene den, at det ikke har været muligt for venstres og mit partis repræsentanter at få en rimelig husleje-forhøjelse, altså for de ejendomme, der omfattes af huslejestoppet. Det er helt forkert, når det er blevet skrevet i bladene, at vi ikke har kunnet nå til ende med arbejdet. Jeg kan i den henseende slutte mig til den fremstilling, det ærede medlem hr. Elgaard gav, som gik ud på, at vi forlængst nøje havde gennemgået de mange paragraffer i loven, men de paragraffer, der indeholder det politiske sprængstof, nemlig lejeforhøjelsen, lykkedes det os ikke at blive enige om, og det er alene spørgsmålet om lejeforhøjelsen, som har gjort, at forhandlingerne er strandet. Det er rigtigt, at der er blevet fremsat tilbud om en individuel forhøjelse, men dette tilbud var således, at det ville have frataget ejerne væsentlige områder af ejendomsretten, det ville have krævet en overvældende stor administration, og alligevel ville det have været umuligt indenfor en rimelig tid at nå sagerne igennem.

For en uheldet betragter tror jeg der er tre vigtige grunde, der taler afgørende for

en husleje-forhøjelse i de af huslejestoppet omfattede ejendomme. For det første er det et rent og skært retfærdighedskrav for alle de husejeres vedkommende, hvis indtægter kunstigt har været holdt nede, hvilket i ganske særlig grad er uretfærdigt overfor en stor mængde små husejere, måske navnlig ejere af mindre ejendomme, hvis hele økonomiske stilling alvorligt er bragt i fare ved den fortsatte nægtelse af opfyldelsen af deres rimelige krav. Der er naturligvis husejere, for ikke at tale om ejendoms-selskaber, der kan klare sig, uanset at de ikke får lejeforhøjelse, men lige så sikkert er det, at der er mange ejere, som ikke kan tåle den uret, der her begås overfor dem. For det andet er det til skade for bolig-spørgsmålet, at man ikke nu vil arbejde hen mod en udligning af de forskellige husleje-niveauer; ved en forhøjelse blot på en 10—15 pct. vil et væsentligt fremskridt være nået i retning af en bedre fordeling af den forhåndenværende boligmasse. For det tredje er den forringelse af ejendommene, der nu mange steder foregår som følge af, at ejerne ikke har råd til den nødvendige vedligeholdelse, til stor skade for landets boligbestand.

Jeg beklager, at spørgsmålet om husleje-forhøjelse er blevet et politisk spørgsmål i den forstand, at det er blevet et spørgsmål, hvori partipolitiske hensyn er kommet til at overveje de saglige.

Vi agter til anden behandling at stille forslag om ændringer, således som det allerede er anført af venstres ærede ordfører. Jeg skal ikke her komme nærmere ind på disse ændringer, men kun sige, at hvis det ikke er muligt at opnå noget på grundlag af de ændringsforslag, vi påtænker at stille, agter vi ikke at stemme for en forlængelse af leje-loven.

Hvad byggestøtteloven angår, beklager jeg, at det heller ikke er lykkedes at nå til enighed om denne lov, men den har jo været kædet sammen med leje-loven. Vi vil imidlertid stemme for en forlængelse af byggestøtteloven, og vi vil iøvrigt være med til ændringer i den efter de synspunkter, jeg gjorde rede for ved første behandling af lovforslaget om ændringer i byggestøtteloven.

En forlængelse af boliganvisningsloven har vi fra vor side intet imod.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Jeg er ærlig talt på vort demokratiske systems vegne noget skamfuld over, at det ikke endnu er lykkedes at nå til et resultat vedrørende revision af huslejevlovgivningen. Det synes, som om de